

”مینی بچی - سویری سویری اون یاد ۾ بٹنی کا آپاس دالو، پوچن پری
ایک دو کو باپ کی یاد دلاؤ، یاد کرتی کرتی تم پاس وٹ آنر ہو جائیگی“

پرشن :- کس ایک کمی کی کارٹ بچوں کی رپورٹ باپ کی پاس آتی ہے؟
اُتر :- کئین بچی آپي تک پریر سوروپ نہین بنی ہے۔ مَک سین دُک دینی والی بول
بولتی رہتی ہے اس لیٹی باپ کی پاس رپورٹ آتی ہے۔ بچوں کو بہت پریر سین چلنا
ہے۔ اگر سیر ۾ ہین کوئی اوگٹ روپی پوٹ ہونگا تو دوسروں کا کئی نکلینگا، اس لیٹی
دیوتائون جسٹا پریر سوروپ بننا ہے، پوٹ نکال دینا ہے۔

میت :- آخر وہ دن آیا آج....

اوم شانتی . بچی غریب نواز باپ کو جان چکی ہے اور باپ کی یاد ۾ بٹنی رہتی ہے۔ پل
آنکون سین کسکو پی دیکھی، کرم اندریون سین کرم پی کری پرنٹو گایا جاتا ہے ہاٹون سین
کرم کرتی رہو، دل معشوق طرف لگاتی رہو۔ برہمٹ کل پوٹ جانتی ہے اور اُن سین ہین باپ
بات کرتی ہے ک آڈا کلپ تم نین باپ کو یاد کیئا۔ ڈراما انوسار آب تمکو باپ کی سمرتی
آئی ہے ک سرشتی چکر کئی قرتا ہے۔ ساری دنیا سمرتی ۾ ہے۔ باپ اور باپ کی رچنا کو
اور باپ کی پنت پاون بنانی وا سرو کی سدگتی کرنی کی کرتویہ کو نہین جانتی۔ تم رچتا
اور رچنا کی آدمیہ انت کو جانتی ہو۔ تمکو سمرتی آئی ک سرشتی چکر کئی قرتا ہے،
ہم 84 کا چکر کئی لگاتی ہے، جنہون نین ستیگ سین لیکر کلہیگ کی انت تک پارت
بجایا ہے، وہی آپي بجائیگی۔ ستیگ سین لیکر کلہیگ تک جنم لیتی نیچی اُترتی آئی
ہے۔ آب کلہیگ انت ۾ تمہاری چڑھتی کلا ہے۔ کھتی ہے چڑھتی کلا تیری پاٹی سرو کا پلا۔
تو تمکو ساری سمرتی آئی ہے، اسکو کھا جاتا ہے سمرتی لبڈا نشٹوموہا۔ کس دواران سمرتی
آئی ہے؟ باپ دواران۔ اپنی آپ سمرتی نہین آئی۔ تم جانتی ہو ہم آتما پرم پتا پرماتما کی
سنتان ہے۔ یہ شیر تو لوک باپ نین دیتا۔ آب پرلوک باپ کھتی ہے یہ پراٹی شیر کا
پان چورو جسٹي سرب پراٹی کال چورتا ہے اور نئین لیتا ہے۔ یہ بات ستیگ سین لگتی ہے۔ تو تم
پی ستیگ سین لیکر کال چورنا شروع کرینگی۔ آب تمہارا آنتر جنم ہے۔ باپ کھتی ہے باقی
تورا سمیہ ہے۔ تمکو ڈیرج ملا ہے، تم خوشی ۾ ہو ک ہم قر سین باپ دواران سک کا ورثا پاء رہی
ہے۔ سک کا ورثا تو باپ دواران ملینگا نان۔ یہ بات کوئی منشون کی ہڈی ۾ نہین آتی۔ وہ
لکشمی نارائٹ کی مندر ۾ جائیگی تو اُنکی ہڈی ۾ یہ نہین آئینگا ک یہ کوں ہے! یہ تو
پجتي مارگ ۾ ہاٹ جوڑ کر کھتی رہتی ہے تم مات پتا.... شو بابا تو سپ سین بڑا نہرا۔ شو بابا
باغبان پی ہے کیونک نئین دئوی بغیچی کا قلم لگاتی ہے۔ تو خد مالہی پی ہے اور ہاٹ پکڑ
کر سات لی جاتی ہے۔ تو بابا مالہی، باغبان اور کیوٹیا کئی ہے، یہ سپ تم بچی ہین جانتی
ہو۔ یہ سپ انیک نام ہے، اُنکو لبریتر پی کھتی ہے۔ یاد پی اُنکو کرنا ہے۔ بابا کھتی
ہے یہان آتی ہو تو شو بابا کو یاد کرکی آؤ۔ ہم نین تو شو بابا کو اپنا بنایا ہے۔ برہما
نین پی اُنکو اپنا بنایا ہے۔ تو ہم اُنکو ہین کیون نہ یاد کریں۔ چتر ۾ پی دکایا ہے سپی

شو ڪو مانتي هئ. بابا آتمائون سين بات ڪر تي هئ. آتما نه ڪهه جيو آتما ڪهينگي ڪيونگ جب آتما اڪيلي هئ تو بول نهين سڪتي. شرير پگر آتما، آتما سين بات نهين ڪر تي. پر مڏام ۾ ڪيا پر ماتما آتما سين بات ڪرينگي؟ ڀل ڪهه ديني ڪرائيسٽ ڪو پر ماتما نين پيڄا پرنٽو وهان پر ماتما بولتا نهين هئ، وهان اشارا پي نهين هون. ڊراما اَنوسار آتما آپيهين ڀارت بجاني نيچي آ جاتي هئ. آتما ۾ ڀارت پرا هون هئ. تو آتما نيچي آڪر شرير ڌارڻ ڪر ڀارت بجاتي هئ. شرير ڪا نام تو سپڪا الگ هئ. آتما ڪا نام تو آتما هين هئ. هر آتما ايڪ شرير چور دوسرا لي ڀارت بجاتي هئ. آب همڪو سمر تي آئي هئ تو اوڙ ڪوئي ڪي ياد نهين هوني چاهيئي ڪيونگ پڙاڻي دنيا ۾ پڙاڻا ڀارت، پڙاڻا شرير چور نئين دنيا ۾ جانا هئ. وهان نيان شرير همڪو ملنا هئ. تو اس سين مطلب نڪلتا هئ ڪ آبي پانچ وڪارون ڪو چورنا هئ، تو ڪتني مشڪلات هوتي هئ.

ديڪو بچي لکتي هئ ڪام، ڪروڌ ڪا طوفان آتا هئ. تو بابا ڪهتي هئ بچي دي دان تو چوڻي گرھڻ. اس سميه آتما ۾ گرھڻ لڳا هون هئ. پهلي ٽم 16 ڪلا سمپورڻ ٿي، آب نو ڪلا هئ. جيئي چندرما ڪي پي پورٽماسي ڪي باد ڏيري ڏيري ڪلا ڪم هوتي جاتي هئ. اَنٽ ۾ ذرا سي لڪير ره جاتي هئ. تمهاري پي آبي وهي اوستا هئ. بابا ڪهتي هئ دي دان تو چوڻي گرھڻ. اَگر وڪارون ڪا دان ڊيڪر ڦر واپس ليئا تو اونچ پڌ پاء نهين سڪينگي. يهان وڪارون ڪي هين بات هئ. پئي ڪي بات نهين. هريشچندر ڪا مثال... ڏن دان ۾ ڊيڪر واپس نهين ليئا چاهيئي. واسطو ۾ هئ وڪارون ڪي بات. وڪار دان ۾ ڊيڪر واپس نهين لين پي چاهيئي. دل اَندر ڊيڪي رهو ڪ هماري دل بابا سين لڳي هون هئ؟ جس سين همارا جنم جنمانتر ڪا گرھڻ چوڻا هئ. سميه تو لڳتا هئ، ايڪدم تو نهين چوڻتا. جو ڪرم پوڳ رها هون هئ اُسڪي نشاني هئ بيماري. طوفان آتي هئ، اسڪا ڪارڻ پورا يوگ نهين هئ. باپ ڪهتي هئ اوڙ سنگ ٿور مجه ايڪ سنگ جوڙو. اوڙ سنسنگون ۾ معشوق ڪو جانتي نهين. يهه پي نهين جانتي ڪ آتما ۾ 84 جنمون ڪا اَوناڻي ڀارت نوڻڌا هون هئ. پهلي هماري ٻڌي ۾ پي نهين ٿا تو اوڙون ڪي ٻڌي ۾ ڪئي هونڻا! جو هر ديوتا گهراڻي ڪي ٿي، وهه پي نهين جانتي ٿي. آب تمڪو سمر تي آئي هئ ڪ هر برهمڻ هئ ڦر ستيگ ۾ پراڻڌ شروع هو جائينگي ڦر جو ڪرم هرايڪ نين ستيگ ۾ ڪيئي ٿي وهي رپيٽ ڪرينگي. سنسڪار اِمرج هوتي جائينگي. يهه جب بابا ڪي مهما ڪر تي هئ گيان ڪا ساگر، پريمر ڪا ساگر.... تو هر پي پريمر سيڪ رهي هئ. هماري مُڪ سين اُٿسي شبد نهين نڪلني چاهيئي جو ڪسڪو ڏڪ ملي. اَگر ڪسي ڪو ڏڪ ديئا تو سمجھنا چاهيئي هماري اَندر پوٽ هئ ڦر لڪشمي ڪو وَر نهين سڪينگي. باپ ڪي بني هئ تو لڪشمي ڪو وَرني لائق بننا چاهيئي. اَگر ڪوئي پوٽ ره گيا تو تريت ۾ چلي جائينگي. بچون ۾ ڪروڌ نهين هونا چاهيئي. بڙي پريمر سين چلنا چاهيئي. ديڪو بابا ڪي ڪتني بچي هئ تو پي بابا ڪروڌ ٿوريئي ڪر تي هئ. تو تمڪو پي بڙا پريمر سورپ بننا هئ. آبي ڪئين بچي پريمر سورپ نهين بني هئ. ڪي ڪي رپورٽ آتي هئ. تو وهه پي سمجھ جاتي هئ ڪ اَندر پوٽ هئ، جسر حد پوٽ هئ وهه اوڙون ڪا ڪيا نڪالينگي. بڙا پريمر سورپ بننا هئ اوڙ يهان هين بننا هئ. ديوتا پريمر سورپ هئ نان. ديڪو لڪشمي نارائڻ ڪا چتر ڪتتا کينچتا هئ تو همڪو پي اُٿسا بننا هئ. تمڪو پتي ڪروڌ ڪر تا هئ تو پي پريمر سين بات ڪرني هئ، يهه نهين اَندر پوٽ

هٿ تو مجھ ۾ پي آجائي. نهين، ميري ۾ جو اوڳل هٿ ڪٿي پي ڪرڪي اوڳئون ڪو نڪالنا هٿ. بهت بهت مينا بننا هٿ. ڪسي نين ڪها لوڪڪ باپ ڳما ڪرنا هٿ تو مٿن نين ڪها ڪ جب وه ڪروڙ ڪرنا هٿ تو تهر اچي اچي ڦول چڙهاڻو. تو وه وندر کائي، ڦر وه نندا هو جائينگا. بڙا ڀڪتي سين سمجھانا هٿ ڪيونڪ راوڻ راجيه هٿ نان. هر هٿ رام ڪي سمپر دايه. خد نه بني تو دوسرون ڪو ڪيا بنائينگي اس ليئي استاپنا ۾ ڏيري ڀرتي هٿ. ايڪ تو پريم سين چلنا هٿ، دوسرا سمرتي ۾ رهنا هٿ، سوڌرشن چڪرڌاري بننا هٿ. ڏنڌا تو ڪرنا هين هٿ. اس ليئي صبح ڪا سميه بهت اچا هٿ. ڪهتي هٿ نان سوڀري سونا... سوڀري اوفنا.... اس ليئي سوڀري سوڀري اوڻ يهان آڪر بڻنو تو پانچ منٽ پي ياد نهرينگي. ڦر ڏيري ڏيري عادت ڀرتي سين ياد پڪي هو جائينگي. اچا ڪانا کاتي هو تو ديوڪ ڪ ڪتنا سميه بابا ڪي ياد ۾ ڪايا! اڪر سارا سميه ياد ڪيئا تو وه پي بڙي بهادري هٿ. پوچن ڀر ايڪ دو ڪو اشارا دينا هٿ ڪ باپ ڪو ياد ڪرو. ايڪ ايڪ ڳتي ڀر ياد دلاڻو. همارا هٿ هين سهج يوگ. اڀي ٻڌي ۾ گيان آيا هٿ ڀرم پتا ڀرماتما ڪو سروشڪنيوان ڪهتي هٿ تو انڀر ڀلا ڪيا شڪتي هٿ! يه نهين ڪ بامبس بناني ڪي شڪتي هٿ. نهين، انڪو ياد ڪرني سين وڪرم وناش هو جاتي هٿ. يه شڪتي هٿ نان. ديوڪ هٿ ڪتنا ڀولا اوڙ شڪتي ڪتني هٿ. يثارت ريت ياد ڪرني ۾ محنت هٿ نان. تو محنت ڪرني چاهيئي. صبح ڪا سميه اچا هوتا هٿ. ڀڳتي ۾ پي سوڀري سوڀري اوڻي هٿ، گيان ۾ پي سوڀري ڪا سميه بهت اچا هٿ. باپ ڪهتي هٿ مٿن ڪلپ ۾ ايڪ هين وار آتا هون، تمڪو ساڻ لي جاني ڪي ليئي تو بلڪل خوشي خوشي سين جانا هٿ. دڪڌار سين نڪلنا هٿ. اٿسي سمرتي هونگي تو ڊرينگي نهين. ڪتني پي پريڪيائين آئي تو پي سمرتي پڪي رهندي چاهيئي. اٿسي اوستا جماندي هٿ. اب تهر بچون ڪو هر سو، سو هر ڪا ارت پي سمجهايا هٿ. هر سو ڀرماتما نهين، ليڪن ڀرماتما ڪا بچا هون. يه هو گيا هر سو ڪي چڪر ڪا درشن. اس ياد سين هين ڪا نڪلينگي. ڪا نڪالني ڪا سميه هين هٿ امبرت ويلا. تو پاس وٽ آنر بنني ڪي ليئي ڪرشن ڀڙي ڪا مالڪ بناني والي باپ ڪو ياد ڪرنا هٿ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) ڏنڌا آڌ ڪرتي پي سوڌرشن چڪرڌاري بن ڪر رهنا هٿ. ايڪ دو ڪو باپ ڪي ياد دلائي هٿ. ڪتني پي پريڪيائين آجائي تو پي سمرتي ۾ ضرور رهنا هٿ.
- (2) وڪارون ڪا دان ديوڪ ڦر ڪپي واپس نهين لینا. ڪسي ڪو پي دڪ نهين دينا هٿ. ڪروڙ نهين ڪرنا هٿ. اندر ۾ جو پوٽ هٿ انهين نڪال دينا هٿ.

وردان - ڇت ڪي ڀرسنا دواران دُعاون ڪي ومان ۾ اڙني والي سنتشت مڻي پو

سنتشت مڻي انهين ڪها جاتا جو سيم سين، شيوا سين اوڙ سرو سين سنتشت هو. تپسيا دواران سنتشتا روپي قل ڀراپت ڪر لینا يهي تپسيا ڪي سڌي هٿ. سنتشت مڻي وه هٿ جسڪا چتر سدا ڀرسن هو. ڀرسنا ارڻات دل دماغ سدا آرام ۾ هو، سک چئن ڪي استني ۾ هو.

اٿسي سننشت مٿيان سِير ڪو سِرُو ڪي دُعائون ڪي وِمان ۾ اُڙتا هونَ اَنِيُو ڪرينَگي.

**سلوگن - سڄي دل سين داتا، وڌاتا، ورداتا ڪو راضي ڪرني والي هين
روحاني مَؤج ۾ رهتي هئ.**

ماتيشوري جي ڪي اَنمول مهاواڪيه

(1) بدنصيب اؤر خوشنصيب بنني ڪا فائونڊيشن ڪيا هئ؟

بدنصيب اؤر خوشنصيب، اَب يهه دو شبدون ڪا مدار ڪس ۾ چلتا هئ؟ يهه تو هر جانتِي هئ ڪ خوشنصيب بناني والا پرماتما اؤر بدنصيب بناني والا خُدد هين منش هئ. جب منش سِرودا سُڪي هئ تو اَنهون ڪو اچي قِسمت ڪهتي هئ اؤر جب منش اَپني ڪو دُڪي سمجھتي هئ تو وو اَپني ڪو بدنصيب سمجھتي هئ. هر اٿسي نهين ڪهينَگي ڪ بدنصيبِي وا خوشنصيبِي ڪوئي پرماتما دواران ملتي هئ، نهين. يهه سمجھنا بڙي مَؤر ڪتا هئ. پرماتما تو همين خوشنصيب بناتا هئ پرنَتنو تقدير ڪو بگاڙنا وا بنانا يهه سڀ ڪرمون ڪي اوپر هين مدار هئ. يهه سڀ منشون ڪي سنسڪارون ڪي اوپر هين هئ. ڦر جئسي پاپ اؤر پُنج ڪا سنسڪار پرتا هئ وئسي تقدير بنتي هئ پرنَتنو منش اِس راز ڪو نه جاني ڪارڻ پرماتما ڪي اوپر دوش رکتِي هئ. اَب ديڪو منش اَپني ڪو سُڪي رڪني ڪي ليئي ڪتني ميا ڪي طريقي نڪالتي هئ ڦر اُس هين ميا سين ڪوئي اَپني ڪو سُڪي سمجھتي هئ اؤر ڪوئي ڦر اُس هين ميا ڪا سنڀاس ڪر ميا ڪو چورني سين اَپني ڪو سُڪي سمجھتي هئ، مطلب تو ڪئين پرڪار ڪي پريتَن ڪرتي هئ پرنَتنو اِتني طريقي ڪرتي پي رزلت دُڪ ڪي طرف جا رهي هئ. جب سرشتي ۾ پاري دُڪ هوتا هئ تب اُسي سميه سِير پرماتما آءِ گُپت روپ ۾ اَپني ايشوريه يوگ پاور سين دئوي سرشتي ڪي اِستاپنا ڪراءِ سڀي منش آتمائون ڪو خوش قِسمت بناتي هئ.

(2) ”اَجپاڄاپ اَرڻات نرنتر يوگ اَنوٿ يوگ“

جس سميه اور شانتِي ڪهتي هئ تو اُسڪا يثارت اَرڻ هئ مَن آتما سالگرام اُس جيوئي سوروپ پرماتما ڪي سننات هون، هر پي وهي پتا جيوئي بندو پرماتما ڪي موافق آڪار والي هئ. باقي هر سالگرام بچي هئ تو اِنهون ڪو اَپني جيوئي سوروپ پرماتما ڪي سات يوگ رکنا هئ جس سين هين اَپني ڪو يوگ رکنا اؤر لائيت مائيت ڪا ورثا لينا هئ. ٽيپي تو گيتا ۾ سِير پڳوان ڪي مهاواڪيه هئ مجھ جيوئي سوروپ آڪاري روپ ۾ اِستت هو جائو، اِسڪو هين اَجپاڄاپ ڪها جاتا هئ. اَجپاڄاپ معنيٰ ڪوئي پي منتر چيني ڪي سواءِ نچرل اُس پرماتما ڪي ياد ۾ رهنا. تو جو آتمائين اُس پرماتما ڪي ياد ۾ رهتي هئ، اَنهون ڪو يوگي اَتوا يوگنڀان ڪها جاتا هئ. جب اُس يوگ اَرڻات ياد ۾ نرنتر رهي تب هين وڪرمون اؤر پاپون ڪا بوجه نشت هوتا هئ اؤر آتمائين پوتر بن جس سين ڦر پوشيه جنم ديوتائي پرابڌ پاتي هئ. اَب يهه چاهيئي ناليچ تب هين يوگ پورا لڳ سکتا هئ تو اَپني ڪو آتما سمجھ پرماتما ڪي ياد ۾ رهنا، يهه هئ سچا گيان. اچا. اور شانتِي.